

Ansigtet mod Tilskuerne.« (A. S. fægter vildt, vender Øjnene i Hovedet og fæster dem derpaa stift mod Fotografapparatets Linse. Filmdirektøren vifter atter).

A. S.: (gnaven) »Nej ved De hvad! Jeg kan ikke skabe mig mere, end jeg gør.«

F.: »Vi er færdige. Lad mig se Numrene: 325 fra 112,756 — det er 9 Meter Films. Hvis det ikke kan overbevise en Guvernør, saa fortjener han ikke at være Statens øverste Embedsmand.

A. S.: Er vi færdige? Det glæder mig. Jeg haaber, De er tilfreds.«

F.: Tilfreds! — Kære Dr. Shaw, lad mig sige Dem, at De har Talent! Den Maade, hvorpaa De øjeblikkelig opfattede min Mening, var beundringsværdig. Med en Smule Øvelse vilde De under min Instruktion blive en glimrende Filmsskuespillerinde. — Herregud hvad tjener De egentlig ved at rejse rundt og tale om Kvindevalgret? Hør nu her: jeg har Brug for Dem! Hvor meget pr. Maaned?»

A. S.: »Tak — men jeg er bundet til andre Forpligtelser.«

F.: »Sørgeligt — meget sørgeligt! — Hvad skylder jeg Dem for i Dag?»

A. S.: »Intet.«

F.: »Intet — sagde De Intet? (sukker dybt) Tænk, hvilken mageløs Filmsskuespillerinde! (fortrolig) »Jeg vil ærligt sige Dem, Dr. Shaw, at jeg har ikke Anelse om, hvad Kvindevalgret er for noget Stads — men det er altsaa noget, der trækker Publikum for Tiden. Nu har De støttet min Forretning, derfor vil jeg støtte Deres: Ved næste Folkeafstemning staar jeg Last og Brast med Kvindevalgretten! Farvel og Tak.«

Udlandet.

Finland.

I September 1914 modtog »Kvindevalgret« et Brev fra det finske Kvindeblad »Nuti« med Underretning om, at der foreløbig ikke kunde sendes Aviser til Udlandet paa Grund af Censur. Siden den Tid har vi ikke modtaget et eneste finsk Blad, og de Forsøg, Redaktionen har gjort paa at komme i Forbindelse med finske Kvindeledere gennem private Breve, er ikke lykkedes.

Kvindebevægelsen i det Hele er selvfølgelig interesseret i at erfare, hvordan Forholdene stiller sig under Krigssituationen i et Land som Finland, hvor Kvinderne har ikke blot politisk Valgret, men ogsaa en Del Repræsentanter i Landdagen. Derfor har ikke mindst Alliancens Blad »Jus Suffragii« bestræbt sig for at skaffe Oplysning derom. Men den af Rusland indførte Censur med Blade og Breve udelukker al direkte Forbindelse.

Imidlertid har Anna Bugge Wicksel i Lund sendt »Jus Suffragii« nogle Meddelelser om finske Forhold i Øjeblikket, der er bygget paa Udtalelser af Finner, som dels er bosat i, dels har besøgt Sverrig fornylig. Skønt Fru Wicksels Brev ikke med et Ord omtaler Kvindernes Arbejde under Krigen, gi-

ver det dog gennem en Række korte, meget vigtige Oplysninger Underretning om de Vilkaar, hvorunder de for Tiden lever.

Hermed gengives Fru Wicksels Brev, idet vi minder Læserne om, at Finland ganske vist i 1906 fik en ny, meget frisindet Forfatning med almindelig Valgret for Mænd og Kvinder, men at Finlands statsretslige Stilling ikke blev afgjort ved samme Lejlighed. Landdagens Forhandlinger har efter 1907 saa godt som udelukkende drejet sig om det Spørgsmaal, hvorvidt Finland skal betragtes som en selvstændig Stat, der staar i Personalunion med Rusland, eller som en russisk Provins med selvstændigt indrepolitisk Styre.

Brevet lyder:

»Der er proklameret Krigstilstand saavel i Finland som i Rusland. Paa russisk Foranstaltning er den finske Landdags Præsident, Assessor Swinhufved, bleven afsat fra sit private Embede som Dommer, arresteret og deporteret til Tomsk i Sibirien. Ogsaa andre Borgere er ulovligt bleven arresteret og deporteret til Rusland eller Sibirien.

Pressen er undertrykt.

En russisk Regeringskomité, der — saavidt jeg kan forstaa — var dannet før Krigens Udbrud, har udarbejdet et Program, hvis hele Indhold hviler

ten samtidig med, at Fjenden rykkede ind. Hospitalet blev nu belagt med tyske Saarede, og da Fjenden forlod Byen den 12. Septbr., modtog hun Besøg af en tysk Officer, der bragte hende en Tak. To Dage senere blev Reims bombarderet og Hospitalet ramt og nedbrændt. Mll. Fourieaux og hendes Kolleger flyttede alle Patienterne til skudfri Kældere og plejede dem dér, mens de selv tilbragte Natten paa Straa i en Lade.

Den første tyske Kvinde, som dræbtes under Krigen, var Marga v. Falkenhäusen, der i Felthospitalet ved Sessionen rammtes af en Bombe fra en Flyve-maskine.

Den berømte sibiriske Opdagelsesrejsende, Madame Koudashew, gør Tjeneste i et Kavalleriregiment.

Mll. Marie Messen rammes af en fjendtlig Kugle, mens hun forbandt nogle Soldater, der havde søgt Tilflugt paa en Kirkegaard i Nancy. Døden indtraadte straks.

Priorinde Marie Rosnes, som leder Hospitalet i Clermont-en-Argonne, blev tillige med »Søstrene« tilbage i Landsbyen, da alle de øvrige Indbyggere forlod den ved de tyske Troppers Ankomst. Kommandanten lovede hende, at han vilde skaane Byen, hvis hun til

Gengæld vilde pleje tyske Soldater i Hospitalet. Da der ikke desmindre blev stukket Ild i et Par Huse, gik hun til Kommandanten og krævede Overenskomsten respekteret, hvorpaa denne straks sendte Mandskab ud for at slukke Ilden.

Den kvindelige Aviatiker, Fyrstinde Shakors Kaia, er i aktiv Krigstjeneste som regulært Medlem af den russiske Lufthær.

Søster Elfriede Scherhaus, der ved Krigens Begyndelse fulgte med et tysk Regiment til den østlige Krigsskueplads, er bleven dekoreret med Jernkorset for sin Tjeneste under Slagene ved Faulen